

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 78/26

Luxemburg, 4 juni 2026

Arrest van het Hof in de gevoegde zaken C-722/23 en C-91/24 | [Rugu en Aucroix]¹

Een lidstaat die de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel weigert wegens de detentieomstandigheden in de uitvaardigende lidstaat, moet alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat de gevangenisstraf op zijn eigen grondgebied wordt uitgevoerd

Op die manier wordt voorkomen dat de gezochte persoon ongestraft blijft

De Belgische autoriteiten hebben de tenuitvoerlegging van twee Europese aanhoudingsbevelen geweigerd omdat de gezochte personen door de detentieomstandigheden in de uitvaardigende lidstaten zouden kunnen worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling. In antwoord op de vraag van het Belgische Hof van Cassatie of België in deze context verplicht is om de gevangenisstraffen op zijn eigen grondgebied uit te voeren, heeft het Hof van Justitie geantwoord dat de uitvoerende staat alles in het werk moet stellen om daarvoor te zorgen. In de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht zonder binnengrenzen moet namelijk worden voorkomen dat de betrokken personen ongestraft blijven.

Tegen een Roemeense en een Belgische staatsburger, die beiden in België wonen, is door respectievelijk de Roemeense en de Griekse rechterlijke autoriteiten een Europees aanhoudingsbevel (EAB) uitgevaardigd met het oog op de uitvoering van een gevangenisstraf.

De Belgische hoven van beroep hebben geweigerd om deze EAB's ten uitvoer te leggen omdat zij van oordeel waren dat de gezochte personen door de detentieomstandigheden in Roemenië en Griekenland zouden kunnen worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling.

Het Belgische Hof van Cassatie heeft het Hof van Justitie gevraagd of de Belgische rechterlijke autoriteiten deze straffen zelf in België kunnen – of moeten – uitvoeren, zodat de veroordeelde personen niet ongestraft blijven².

Het Hof oordeelt dat de rechterlijke autoriteiten van de lidstaat die de tenuitvoerlegging van het EAB hebben geweigerd, in deze context verplicht zijn om een ander door het Unierecht geboden instrument voor justitiële samenwerking in strafzaken toe te passen, namelijk op het gebied van de erkenning en tenuitvoerlegging van strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd³, en er zo voor moeten zorgen dat de straffen op het eigen grondgebied worden uitgevoerd.

Deze autoriteiten zijn verplicht om er actief naar te streven dat de gezochte persoon niet ongestraft blijft als gevolg van de weigering. Wat de daartoe te nemen stappen betreft, herinnert het Hof eraan dat de verplichting tot loyale samenwerking de dialoog tussen de uitvoerende en de uitvaardigende rechterlijke autoriteiten moet sturen, zodat de werking van het EAB niet wordt belemmerd.

In dat verband moeten deze twee autoriteiten, met het oog op een doeltreffende justitiële samenwerking in strafzaken, de beginselen van wederzijds vertrouwen en wederzijdse erkenning in acht nemen. Zo moet de uitvoerende lidstaat uit eigen beweging de uitvaardigende lidstaat verzoeken om hem het vonnis toe te zenden waarbij de straf is opgelegd die de

uitvaardiging van het EAB rechtvaardigde, en ervoor zorgen dat deze straf op zijn grondgebied wordt uitgevoerd. Het Hof wijst erop dat het in het algemeen belang is dat de straf in de uitvoerende lidstaat wordt uitgevoerd, zodat de gezochte persoon niet ongestraft blijft.

Ten slotte herinnert het Hof eraan dat de uitvoering van een vrijheidsstraf in een andere lidstaat dan die waar deze straf is opgelegd in beginsel weliswaar de instemming van de betrokkene vereist, maar dat dit niet altijd het geval is. Instemming is met name niet vereist wanneer blijkt dat de gezochte persoon het grondgebied van de lidstaat waar hij is veroordeeld, heeft verlaten om de uitvoering van de straf te ontlopen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst en, indien van toepassing, de samenvatting](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Volg ons!

¹ Dit zijn fictieve namen, die niet overeenkomen met de werkelijke namen van enige partij in de procedure.

² Het Hof wordt gevraagd om uitlegging van een aantal bepalingen van [kaderbesluit 2002/584/JBZ](#) van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten.

³ [Kaderbesluit 2008/909/JBZ](#) van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie.